

מכתבו של אילן כפיר 26/09/2018

לעובד מעוז

וחברי ועדת ההיגוי לספר חטיבה 600 – אהוד גרוס, עמוס אונגר, אהרון נרקיס, צביקי רון ויו"ר העמותה יובל וייס. המסע הסתיים. השקת הספר היתה חווייה מרגשת למשתתפים בה ויעידו על כך התגובות של לוחמי החטיבה בעבר. הספר "בנתיבי האש" מכבד את החטיבה מפקדיה ולוחמיה, מהטובים ביותר בין חטיבות המילואים של צה"ל.

התגובות שקיבלנו היו חמות ומחמיאות. חבל שחזי בצלאל שיש לו חלק רב בהוצאה של הספר לא יכול היה לכבד את האירוע.

לכל אורך הדרך זכינו לשיתוף פעלה חסר תקדים. עובד עזב לא אחת את עיסוקיו כדי לתרום בתשובה, עצה ושכנוע חבר כזה או אחר שהתלבט אם להשתתף בספר. נרקיס תמיד נשמע לי כמי שבהמתנה קבועה לטלפון שלי מוכן למצוא שם, כתובת וטלפון לפגישה ושיחה נוספת עם איש החטיבה. לרוב תוך חצי שעה התשובה היתה עמו. אהוד גרוס ראוי למחמאה משולשת. תמיכתו ברעיון הספר מלכתחילה, גיוסו של חזי בצלאל ותרומתו לתוכן בסיפורי פלוגה א' "אהבה" במסע הקרבות האינסופי שלה. ובנוסף לאהוד, בעצם לעלמה גרוס, על אירוח מופתי. צביקי ויובל תרמו ותמכו בתוכן ואחרון חביב עמוס אונגר הסמג"ד התגלה כפי שהוא. אמיתי בלי מרכאות. התנגדותו לערך הגבורה בכותרת שעמיתי ושותפי דני דור הציע: "600. גיבורים". נבעה בראש ובראשונה מעניין של אופי ומחשבה שלא אנחנו אלה שנשבח עצמנו על העשייה במלחמה. אני בדעה שעמוס טעה. מי שהגיע למסקנה שערך הגבורה תואם את לחימת החטיבה היינו אנחנו אחרי אינספור שיחות עם אנשי החטיבה.

שני האירועים ביום החטיבה ב 25 בספטמבר בלטרון היו מכובדים ומרגשים. אהוד בטכס הזיכרון ועובד בטכס ההשקה. בעיני הרגע המרגש היה בפגישה בין ישראל קורט וטייס חיל האוויר לשעבר חגי טמיר, המשך לפגישה קודמת ביניהם ב 17 באוקטובר 73. ישראל קורט וצוותו הקדימו טנקים מצרים שניסו ללכוד את חגי שמצנחו התנדנד ברוח ומזל שהרוח המזרחית גברה. פגישה זו היתה ביטוי שיא לרעות וחברות בקרב במלחמה אכזרית כל כך שנצרבה בלב כל אחד ואחד מאתנו שהיה שם.

חופן שבחים לשלום נסים שהפך לחבר קרוב במהלך עבודת התחקיר והכתיבה. איש שכולו רגש ונשמה. תודה מיוחדת למנכ"ל הוצאת ידיעות ספרים דובי אייכנוולד, שנרתם למשימה ללא חישוב כלכלי של ריווח והפסד בזכות תמיכתו בקידום מורשת הגבורה של לוחמי מלחמת יום הכיפורים. אין זאת הפעם הראשונה שדובי מרים את הכפפה כדי שהדור הצעיר יכיר את הילדחים של חורף 73 ויוקיר אותם.

צר לי על הצלילים הצורמים שקדמו לאירוע והייתי שמח אם מפקד החטיבה בעבר יחזור למערכת יחסים טובה עם מפקדיו ולוחמי בעבר. גם אם נחשפה טעות כזו

או אחרת בספר וחסר צילום כזה או אחר אלה דברים ברי תיקון וודאי לא סיבה לחילופי דברים שהלוואי ולא נאמרו. בכוונתי לשוחח עם טוביה כדי להחזיר את האחדות והרעות לחטיבה 600 כדי שתמשיך במורשת המפוארת שלה וכיבוד זכרם של 119 לוחמי החטיבה.

שלכם בתודה ורעות,
אילן כפיר

מכתבו של דני דור 26/09/2018

היי עובד, היי לכולם,
אין לי הרבה מה להוסיף על מה שכתבת. אלה בדיוק התחושות שליוו אותי לכל אורך העבודה על הספר. אותי ואת אילן כמובן.
הצלחה של ספר היא קודם כל יכולת ההידברות בין כל מרכיביו. וכולנו היינו מרכיביו וההידברות בינינו הייתה בדיוק מה שנדרש כדי להגיע לתוצאה המקווה. התרגשנו בכל פגישה עם לוחמי החטיבה. למדנו עליהם, על התחושות על הקרבות, על האימה והגבורה. השתדלנו להיות קשובים לכל בקשה. כמו שהגדרנו את זה למיטב זכרוני עוד בפגישה הראשונה בבית של אהוד: הספר הוא שלכם. הוא אתם. אנחנו רק הצינור שדרכו עוברים הדברים מהפה ומהזכרון - לכתב.
הספר ראוי לאנשים שמרכיבים את דפיו.

צעדתם בנתיבי האש והייתם 600. גיבורים!

נשמח, אילן ואני, להמשיך לשמור על קשר חברות.

דני